

DĄBROWSKI JAN (1901-1976)

Urodził się 19 kwietnia 1901 roku w Langendreer w Westfalii. Syn Józefa i Jadwigi z domu Chuda. W 1902 roku powrócił z rodziną do Polski i zamieszkał w Srokach koło Kobylina, gdzie ukończył szkołę elementarną. Od 1915 roku do 20 czerwca 1919 roku pracował w gospodarstwie rodziców. 21 czerwca 1919 roku został powołany do Wojska Polskiego. Służył w 16. pułku ułanów, z którym brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej. Kampanię wojenną zakończył 10 lutego 1921 roku. Od 1 kwietnia 1921 roku pracował w Fabryce Maszyn w Krotoszynie, gdzie 23 kwietnia 1924 roku złożył egzamin czeladniczy w zawodzie ślusarza. W 1925 roku zawarł związek małżeński z Bronisławą Wyszogrodzką z Czełuscina. Miał sześcioro dzieci. Prowadził ślusarski punkt usługowy. W 1928 roku przeniósł się do Borku. Tam otworzył sklep i warsztat naprawy rowerów. Od 1941 roku pracował w gostyńskiej fabryce Union-Zeiss-Werke. W 1942 roku został wywieziony na roboty przymusowe do III Rzeszy. Pracował w zakładzie zbrojeniowym w Berlinie. W lutym 1945 roku powrócił do kraju. W Gostyniu, gdzie mieszkał od 15 marca 1945 roku, prowadził warsztat ślusarski. 11 września 1948 roku w Poznaniu złożył egzamin mistrzowski. Posiadał stopień kaprała. Zmarł 10 lutego 1976 roku. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu.

Cech Rzemiosł Różnych w Gostyniu, *Akta cechowe*; informacje córki Kazimiery Teodorczyk – zbiory rodzinne; R. Tomaszewski, *Wysiłek militarny i materialny mieszkańców ziemi gostyńskiej w walkach o kształt granicy wschodniej II Rzeczypospolitej (1918-1920)*, Gostyń 2002, s. 102-103.